

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio XXVII. S. Jacobus. Ebrietatis probra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO XXVII.
FESTVM S. JACOBI,
Apostoli.

Potestis bibere calicem? Matth. 20.

Ebrietatis probra.

Nihil tam sanctum est, quod hodie suis sordibus non affatim conspurcet improba mortalitas AA. Id præ aliis Evangelion probat hodiernum. Quærit hodie suis ex Apostolis Servator, *potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum?* his verbis tacite suos redarguit, qui hic & ibi esse ardebant gloriosi, per unicum saltum in altum eluctantes, gloriæ corollam sine prævio certamine ambientes. Mirum id nemini videtur, quia necdum Spiritu Sancto illustrati sunt ab alto. Dicere voluit Servator: Vos, ut video, totò cœlò aberratis; vos primas tantum cathedras & honorum trabas prensatis; vos ad mundi gloriam & delicias ambitiosè contenditis; ego verò aliam vobis viam sursum designo. Mihi credite, non est mollis ad astra via; illuc tendi debet per Crucem & Passionem; *Potestis bibere calicem?* Mecum prompti & parati estis mortem oppetere contumeliosam? hoc opus, hic labor est. Citatas voces perperam sumpserunt Apostoli, cum nescirent, quid proprie Calix ille loqueretur, nihil nempe nisi probra & convitia, compedes & catenas, morbos & infirmitates, virgas & flagella, gladios & romphœas, crucem & acerbissima mortis tormenta. Abutuntur iisdem vocibus hæc in horam quamplurimi tam in choro quam in foro: in Choro joviali cantu repeti audias à bibacibus Musicis; *possumus, possumus, po-po-possumus bi-bi-bibere*, ut palam omnibus innotescat, huic hominum generi idem esse *bibere* quod *vivere*. Repetuntur hæc tanto cum lepore, ut Auditorum ora largos in risus dissolvantur, quibus fecundi calices & spumantes cululli hac ludicra repetitione in perennem memoriam revocantur. Ita nempe Deus suis in templis ridetur; ita Ecclesia & Scriptura sacra exploditur. Alii hodie iisdem se vocibus ad exhauriendos calices mutuis hortatibus extimulant: *Potestis bibere calicem?* donec madidi pedes

A.
Hodiernis
Evangelii
vocibus
graviter
abutuntur
bibaces
Musici &
Choraulæ.

Ff
ferre

B.
 Profcindi-
 tur iure o
 primo abu-
 sus iste, &
 ebrietatis
 probra
 procla-
 mantur;

ferre recufent nutantem truncum, & efranis procumbat humi bos. Ita Sanctus hodie Jacobus luditur, quem fcimus omni vino, omni carne, omni oleo, omnibus balneis, deliciis & mollioribus vestimentis abftinuilfe, pro Deo ac fide gloriofiffima morte confectum. Non patior ego tam turpem notam præfenti Fefto & Scripturæ oraculis undique divinis inuri; in hos itaq; temulentos lurcones vocem fimul & calamentum stringere conftitui, ut fua currenti Fefto indemnitas falvetur. Eum in finem Ebrietatis probra unum fub afpectum locare cogito; erit fuffan unus aut alter qui ab ebrietatis infana confuetudine ad fobrietatis castra fe conferat, & hoc mihi fatis eft, ut vocem cum calamo in hoc calicum heluones exonerem. Unum ab uno fructum fi retuleris, jam hoc ipfo credam, me oleum & operam non perdidiffe. Mordeant Ecclefiasten, ut ut velint, fiphones momi, casso valere ferient abfentem. Ad bruta hæc fulmina pridem animus occubuit; ebriorum ronchos fortiter defpicio, exfibilò, conculco; mea neque omnium bono dicta, omnium faluti feripta, madidi popinones convillentur, mihi pro minimo erit, ut ab his lurconibus iudicer, aut ab humano die, quem toties bibuli gurguliones græcando exurunt. Omnium illorum calumniis pridem auri mea obfurdit. Pergo ego reboante bibonum lymphata cohorte fcelus profcindere falutis utriusque destructivam, animæ peftiferam, terris exitiofum, opum ac fortunarum decoctivum, famæ ac nominis maftativum, mille rixarum ac credium turpe incentivum, flagitorum omnium productivum, ipfius gehennæ accenforium fcelus, fcelus verè monftrofum, & diabolicum.

C.
 Primò Cor-
 poris & A-
 nimæ fa-
 lus everti-
 tur per e-
 brietatem,

Cùm homo corpore conftet & animò, nil prius, nil charius, nil fortius, nil ferventius homo diligit, quàm fe ipfum; fervabit adeò totis exortibus corporis & animi fui incolumitatem, integram valetudinem, & fuum integritatem. Hæc corporis, hæc animi facta tefta incolumitatis, ficut bonorum temporalium fumma eft, ita ex ea tantò gravius, tantò deteftabilius efle diceretur vitium, quò tantum bonum profternum aut enormiter mutilatur. Quæ inde foli corpori profluant nocumta, experientia docet momentanea; quàm crudeles inde morbi progignantur, lippis notum eft & tonforibus; hinc ulcera oculorum, nervorum refolutio, ignita febres, tremulæ manus, cuprea facies, tubercula & podagræ pedes, mille convulfiones, pleuritides, apoplexia, lepra, paralyfis, capitis gravedo, tympanitis, & varii mortis repentinæ calus. Inde hoc hominum genus inter biotanos feu, fui carnifices locat Medici, quia vitam fibimetipfis mutilant, & interitum præmaturum

sibi ultrò accelerant bibones, Nestoris canitiem superaturi, si sobrietatem coluissent. At verò cum tot & tanta corporis mala ebrietatem sequantur, quæ vesania fuerit, hanc malorum iliadem tam indulgenter nos inter hanc in horam tolerari, tam molliter foveri, & tantò studiò passim in perniciem vitæ humanæ educari.

Quantùm corpori officiat, quantùm obsit valetudini, obiter diximus; sed non minùs animum nostrum, quò verè ac solidè homines sumus, impudens Ebrietas infestat. Teste Orig. (1) *corpus simul cum anima per ebrietatem corrumpitur, spiritus pariter cum carne per ebrietatem vitatur.* Teste Bonav. (2) *aufert officium membrorum, usum sensuum perfundat, ingenium obnubilat, rationem contumulat, rerumque omnium tollit cognitionem exitiosa ebrietas, gratiã Dei, qui animæ vita est, totum hominem spoliat, ac spiritum Dei capacem in latibulum mutat avernalium demoniorum.* De hominis anima pridem, dixit (3) Deus per Psalmistam: *hec (3) Ps. 131. requies mea, hic habitabo, quoniam elegi eam;* hinc tricuspidatum est pectus nostrum, ut illud Pauli (4) verificetur; *Templum Dei sanctum, quod estis vos, & spiritus Dei habitat in vobis;* Quin tota SSS. Trinitas hoc sibi domicilium tanquam proprium vendicat, cor nostrum, animam nostram; at hinc Deum Deique gratiam exturbant efferi gulones; tot demonia, quot peccata in hoc templum deferunt heluones. Sic ipse Servator contra hos lurcones enunciat (5) *cùm immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, querens requiem & non invenit.* Ubi ergò requiem tandem reperit turpis Acheron? in undosis, in madidis bibonum & siphonum locis; huc tendit nequam spiritus, & septem alios se nequiores socios adducit, ut macent & perdant, ut destruant & trucident, seu morte nunquam moritura animam auræ divinæ particulam extinguant; quin imò tantâ ultrò vesaniã reprobis bibones laborant, ut pro modica oris & palati voluptatula, pro haulu herculano, animam totam toto terrarum orbe millies pretiosorem, tantis sudoribus à Christo reparatam animam Orco vendant æterna siti cruciandam, eamque crudelissimo tyranno transcribant interminabilibus pœnis dilacerandam. O quæ stultitia! *Tenant tympanum & cytharam; crateras magnos statuunt & vina coronant, & in puncto (6) ad inferna descendunt.*

(1) Orig.

hc. m. 7.

in Levit.

(2) S. Bonavent.

in Pf. 35.

(3) Ps. 131.

(4) 1. Cor.

3.

(5) Matth.

12.

(6) Job. 21.

*Corporis atq; animi subvertunt pocula dotes,
Et faciunt ambos sub Phlegetonte mori.*

Ubi juxta Script. oracula, *Ignis & sulphur & spiritus procellarium pars (7) calicis eorum.* Hos & alios sulphureos ac piceos Orco calices pridem (7) Pf. 106.

Ff 2

omni-

- (8) Isā. 5. omnibus lurconibus Deus intentavit per (8) Isaiam: *Vae qui mane co-
surgitis ad ebrietatem sectandam! Vae qui potentes estis ad bibendum vinum,
& viri fortes ad miscendam ebrietatem! vae ebriis Ephraim!* Ubi locorum
alteri vae intonat Script. ibi juxta Cornelium Jansenium Orci tormenta
(9) Jer. 25. intentat. *Bibite & inebriamini & vomite* (9) o reprobi heluones!
(10) Amos *detis & non resurgetis.* Amos (10) teste.

8.
Casum unum vel alterum obiter libemus, inde ad alia ebrietatis
probra moturi. Scribit Æneas Sylvius (11) Alexandrum ex Moravia
(11) Æn. Ducibus oriundum, D. Stephani Viennæ olim Præpositum, profliga-
Sylv. l. 1. tissimæ temulentia virum, crapulâ subito confectum mortem appo-
de reb. tuisse, cui cum exequiarum diem tricesimum tum Ecclesiæ Canonici, tum
gest. Al- alii plures nobilitate conspicui hospites celebrarent, Sacerdos quidam
phonfi. D. Præpositi Sacellanus in vinariam cellam descendit, ubi Alexandrum mo-
Probatur ter dolia obambulantem, horridâ se formâ vidisse juramentò afferens
exemplis. Hist. Arguat inde qui volet, quid maximè lucris suis ex computationibus his
Præpositus post fata in denso strepitu obita retulerit. Plus horrores

(12) S. Cæ cutiat Cæsarius (12) qui sequentia commemorat: fuit in Archiducibus
farius l. 12. Coloniensi miles quidam nomine Rudingerus; hic temulentia ita deli-
hist. mem. tus erat, ut vix diem abire pateretur, quâ non alteris etiam vicibus
6. 41. pulam edormiret, eamque iterum contraheret. Accivit tandem ha-
barbara ingluvie ipsam mortem; jam proximus erat fato, en filia patris
rogavit, ut intra triginta dies se visendum daret, & alterius mundi libe-
tum exponeret. Condixit, & paulò post cum sanguinis vomitu vitam
Hist. fudit. Necdum deni abibant soles, jam se visendum filia patris pre-
buit temulentus, formâ horridâ, semisflammea & undique tumigata,
manu sua grandem cantarum ostentans, his filiam suam affatus: en be-
lum parentem tuum tetra styge damnatum! hoc vase potus meus ex-
ac sulphure confectus concluditur, æternum à me potandus, & nullo
unquam avô epotandus; quibus dictis mox evanuit, & filiam jam cre-
felinis asuetam docuit saniora. Ex his patet, vae sempiternum abeo-
tum esse à Justitia Divina ebriosis. Sed aliò pergamus, & sceleris hujus
probra enumeremus.

E.
Flagitiorum omnium productivum est Seminarium ebrietas: hoc
enim omnibus peccatis ansam porrigit: hæc omnibus pravitatibus re-
Secundò parit om- rat fenestram. Sicubi locorum nullum pedem figere possit procax im-
nis gene- lignitas, illuc certe temulentia obsequio coloniam ducet decumana pro-
ris flagi- vitas. *Sedit populus manducare & hiberna & surrexerunt* (12) *juderi*
ria. quit Exodus. Lusus mille furta dicitur & rapinas, mille perjuria patris
(12) Exod & bla-
32.

& blasphemias. Lusum excipit chorea, choream idololatria, ob quam tot millia uno die victimantur, prout loco memoratur recitatio divo Ambrosio (13) *nullum est tam execrabile vitium, in quod non precipitet e-* (13) S. Am-
brietas; binc ira & fornicatio oriuntur; tunc impudicus morbum proficitur brosi. l. de
publicat; tunc petulans nec linguam nec manum cohibet; exsistit insolenti su- Elia & je-
perbia, sevo crudelitas, livido malignitas; omne vitium grassatur & prodi- Jun. c. 12.
tur. Augustino teste (14) temulentus patrem occidit, matrem pręgnan- (14) S. Au-
 tem per vim oppressit, duas Sorores efrontibus ausis usque ad mortem gust. Serm.
 faucivavit. Da ebrium, da temulentum, & nullum erit vitium, quod non 33. ad frat.
 unā ei fidelia imputes & adscribas. Adulterum si dixeris & luxuriosum. in crem.
 Idem multo antē dixit Hier. (15) *Nunquam ego ebrium hominem casum* (15) S. Hie-
putabo. Furem si dixeris & aris alieni depeculatore, pauperum san- ron. ep. ad
 guifugam, idem multo antē palam questus est Ludov. (16) Granat. his Ocean.
 verbis: *Sitis pauperum hodie in delicias vertitur, & in temulentiam poten-* (16) Lud.
tum. *Si decoctis in taberna fortunis, nullum per fas peculium suppetit, per* Gran. in
nefas corraditur, ut procax gula exsaturetur &c. Nullibi frequentius Duc. pec-
 Deus ac Superi blasphemantur, quā ubi ebrietas baubatur. Nullibi car. p. 1.
 protervius innocentia fama mactatur, quā ubi pedem fixit averna- c. 8.
 lis ebrietas. Nullibi tot lites & jurgia, tot cades & vulnera addensari
 videas, quā ubi malorum facunda ebrietas sæpe ob lanam caprinam
 vel asini umbram bilem inflammat; cū enim quavis temerē effutiat te-
 mulentus, nil cogitans, nil curans, quis voce lædatur, quis dideritō fe-
 rriatur, ocuis accidit, ut alter vitio vertat gravissimo assertum, vim vi
 repellat, dictūque contumeliosum in authorem suum refundat, qua
 re utrinque crabrones irritantur, & mutua convitia punctim cæsim evi-
 brantur; ubi semper erunt, qui gladiō ignes fodiant, quos rectius sopi-
 rent, ut tandem post uberes minas ultrō citroque jactatas, ipsi etiam
 pugni expediantur, ipsi vectes & baculi raptentur, ipsi pugiones & gla-
 diū evaginentur, ipsæ bombardæ in vicinum exonerentur, & funera fu-
 neribus accumulentur. In re obvia exemplis opus non est. Nostros
 inter germanos propinōnes hæc pœnē sunt quotidiana; nec facile una
 hodie prostat taberna, quæ hujusmodi certamina & prælia verē cruenta,
 cades & vulnera non sit multoties experta. Sunt alii qui quidem in po-
 pina cum nullo litigant, at ubi proprios lares atrectant, tum ocuis vi-
 sō bursæ vacuō exorbitant, & nunc totam lucri dilapidati jacturam in
 servum aut ancillam, nunc in liberos aut uxoreulam præcipitant. Est,
 qui culpam in herum refundat! obvia quavis arreptat, & in labis puros
 evibrat temulentus; ita multoties fuga captatur, & densiores tenebræ
 vesti-

vestigantur; quibus se domestici occultent, dum cholera cum crapula defervescat. Has furias crapulae inesse, eminus vidit antiquitas; haec de causa, ut recitat Diodorus, Bacchum veteres pinxerunt, manu thyrsum gestantem non sine mysterio; cum enim nimio Baccho madidi, crebris litibus contendant, se mutuo baculis depalment, telis configant, saepe occidunt, cavebant, ne inter bibendum ullis armis uterentur, sed baculis è thyrsis, quorum è plagis nullum vitae periculum oriretur. Bella lex, modo ea quoque hoc aevò vigeret; sic certè mala plurima, caedes, homicidia tollerentur, unà ebrii palam suo thyrsi symbolo ostenderent, se vesanià laborare ultra naturam heluando, & quod optimum est in homine, totam rationem contumulando, ut jam non inter homines homo ebrius censeatur, sed rectius brutis annumeretur. desipere certus, si temulentiae suae immoriatur. Haecenus dicta ebrios punit, qua privatos & solitariè sumptos. Est autem tot malorum pestilens lerna ebrietas, ut sui venenum etiam in regna & respublicas, in urbes & in oppida transfundat. Bonum est diffusivum sui, parum est philosophica; at verò malum quoque suam, quā pollet, in obvios pro-

F. est philosophica; at verò malum quoque suam, quā pollet, in obvios pro-

Populi Re-
stores hoc
foelus ple-
ctant & ex-
turpent.

vitatem eructat, tunc maximè cum ipsi Reipubl. primores impunitè runt, urbem pererrare temulentos. Pittacus Mytilenæus duplici pena mulctari voluit ebrios, ut formidine supplicii crapulam promptè evitarent. Hic ego jure redarguam licentiosam indulgentiam, quā primum Reipublicae Summates ebrios tolerant gulones, quorum tamen vitium nil est aliud quàm iustria visere & popinas, aleis ludere, otiari, epulari & græcari, unde infinita totam in urbem aut rempublicam damnantur, bonorum dilapidatio, enormes blasphemiae, rixae, contumeliosae flagitiorum sentina, ansa & occasio, consumptis opibus furta & rapinae agendi. In Deut. (17) propriis à parentibus filii temulentiae traduntur magistratui ex imperio divino, ut saxis obruerentur. Moguntia olim excommunicationis sententia sub Carolo Magno fulminata fuit ebriis mulenti, jam verò ubique impunita ebrietas grassatur. Nempe in his *gis ad exemplum totus componitur orbis. Qualis rector est civitatis, talis inhabitantes in ea*, Oraculum est (18) divinum. Nulli hodie plus Reipublicae plus urbi & Orbi nocent, quàm temulenti & luxuriosi gentium Rectores, urbium praetores, civium consules & senatores. Ubi ad unum sedent madidi siphones, & sitibundi pepones, mirari nemo debet, si totum aliquod oppidum, tota urbs in popinam degeneret, cui pariter Diogenis jocum adscribas; cum enim Sophus iste in Maronia suis sociis potaret gloriebatur Diogenes, se scire posse etiam velatis oculis

(17) Deut. 21. agendi. In Deut. (17) propriis à parentibus filii temulentiae traduntur magistratui ex imperio divino, ut saxis obruerentur. Moguntia olim excommunicationis sententia sub Carolo Magno fulminata fuit ebriis mulenti, jam verò ubique impunita ebrietas grassatur. Nempe in his *gis ad exemplum totus componitur orbis. Qualis rector est civitatis, talis inhabitantes in ea*, Oraculum est (18) divinum. Nulli hodie plus Reipublicae plus urbi & Orbi nocent, quàm temulenti & luxuriosi gentium Rectores, urbium praetores, civium consules & senatores. Ubi ad unum sedent madidi siphones, & sitibundi pepones, mirari nemo debet, si totum aliquod oppidum, tota urbs in popinam degeneret, cui pariter Diogenis jocum adscribas; cum enim Sophus iste in Maronia suis sociis potaret gloriebatur Diogenes, se scire posse etiam velatis oculis

(18) Eccl. 10. **G.** res, urbium praetores, civium consules & senatores. Ubi ad unum sedent madidi siphones, & sitibundi pepones, mirari nemo debet, si totum aliquod oppidum, tota urbs in popinam degeneret, cui pariter Diogenis jocum adscribas; cum enim Sophus iste in Maronia suis sociis potaret gloriebatur Diogenes, se scire posse etiam velatis oculis

At verò unde plectant reos, si ipsi sint rei?

ad quam domum urbis suæ duceretur; experimentum facturi oculos ve-
labant focii, & circumductum rogabant, quæ & qualis hæc domus es-
set? quibus ocius Diogenes, caupona est, popina est; id sapius cum re-
peteret, illi contra testabantur, non esse cauponas; quibus iterum Di-
ogenes, imò cauponas ego tecta facie intueor, quid enim ò Maronii
cives, vestrae urbis ades aliud sunt quàm cauponæ, ubi nimium licen-
ter majorum exemplò dies ac noctes impunè potatur? Magna sane &
oppidò magna necessitas mundi hujus Rectoribus & urbium Praefectis
imponitur, sobriè vivendi, ne per Summatum ingluviem aut gulæ pu-
blicæ dissimulantiam in præceptis agantur suo cum capite membra.
Grande scelus est ebrietas, quam qui tolerat, malorum omnium inde
orientium iliadem propriam in perniciem derivat.

Miror ego & ad sceleris prodigium obstupesco, quoties flagitii ha-
ctenus depicti & omnium gravissimi turpe vilipendium expendo. Vi-
dimus quanta malorum colluvies ex temulentia profluat. Vidimus, H.
quantis pœnis Deus proscindat ebrietatem. Vidimus quàm horridum, Passim vili-
quam monstruosum & verè diabolicum scelus sit ebrietas; sunt interim, penditur
qui vel hanc in horam nec scelus reputent nec nisi peccatillum suspici- hoc scelus,
ant Ebrietatem. Dicatur quæso, quæ hujus vilipendii causa est? Scio, cujus qua-
præsens quæsitum jam alibi locorum expedivi; sed quis prohibet, quò tuor causæ
minùs id hodie vel repetam, vel alio ritu decidam? Gobat in suo qui- dantur,
nario (19) quatuor hujus vilipendii Causas allegat, quas referam fi- (19) Gob.
denter, ea tamen lege, ut ne in me vel culpam referant, vel cornibus in Quinar.
arietent, qui suis exmeritis taxantur & cribrantur. tr. 5. c. 7.
f. 2.

Prima est vehemens amor & inclinatio multorum ad impias co-
messationes & computationes; illa enim, ad quæ homines vehementer
afficiuntur, vel bona esse putant, vel mala sed non magna, etsi ab iis
malè affectis tam clarè non perspiciatur, quòd mala sint tam magna;
hujus ratio est quam dat Philosophus (20) *tantò magis decipiuntur, quan-*
tò magis pravè passionibus reguntur. (20) Arist.

Secunda Causa est grandis consuetudo ebrietatum; ut enim memi-
nit Aug. (21) *peccata eisi magna sint & horrida cùm in consuetudinem ve-*
nerint, vel parva esse creduntur, vel nulla. l. de som-
niis c. 2.
(21) S. Au-
gust. in En-
chir, c. 20.

Tertia causa est falsa persuasio, quæ creditur, talia gulæ peccata ad
amicitiam cum aliis ineundam vel conservandam, ad honestatem &
famam tuendam, ad lucrandos homines plurimùm servire; hinc fit ut
etiam in quibusdam Sanctorum Confraternitatibus & opificum Sodalitiis
plurimùm usitatæ sint potationes etiam excessivæ, prout fieri videmus
à Vi-

à Vinitoribus in Festo S. Urbani, à Sutoribus in Festo SS. Crisp. & Gaspiniani; quasi verò non sit absurdissimum nimia saturitate velle Satis honorare, quos simul Deo j. junis placuisse, ut bellè (22) monet Hieron. Novi locum, ubi opifices isti ultimùm memorati græcando & helædo totam, quâ soli gaudebant, Ecclesiam dilapidarunt, componendum debitis tam enormiter adauctis, ut S. ædium structuram futuram propriam jure venditionis ad alios transportarent.

(21) Frid.
Fornicus
de mal. te.
mul. l. 3.
§. 25.

Quarta causa est, quòd non rarò his etiam malis laborent, omnes pietatem professi, mundo mortui Religiosi. Nimis multi hoc in pæclo ævo corrente extra chorum saltitant. Sunt nempe huic temulentia flagitio subinde graviter addicti, qui Sacris præfunt, & ære minister defunguntur, vel docendi è cathedra populi pollutè dignitate. Horrorentibus chartis allinere, quod suis in lucem datis Bambergensis Fornicus (22) inseruit, proferam tamen, quia meum assertum non est sed alienum. Sic loquitur citatus Doctor: *Hoc deplorandò seculò, pro dolor, vix ullum minimum genus est magis temulentia infame quam Clerici & Monachi.* Horro ergò pravò exemplò multi laici à sobrietatis studio avelluntur, & mne flagitium præcipitantur, persuasi, rem tanti momenti non esse, quam etiam tanta præsent aviditate Clerici & Claustrales. Quæ hæc nostro huic seculo impacta, nova non est. Scimus eam sub ævo Augustinum deposuisse (23) his verbis: *Quod pejus est multum hodie, qui cum aliis bonum sobrietatis jugiter deberent prædicare, id non solum non faciunt, sed etiam se aliosq; inebriare non erubescunt. Sed quæ seant & doleant, qui tales sunt; quia si se noluerint emendare, & se se pro aliis necesse est eos æterna supplicia sustinere.* Aptentur hæc Oracula præsentis seculo, & fatendum erit, ea adamulim qualem currenti, & ad finem properanti ævo. Optarem ego, ut omnes singuli suis sanctæ Sobrietatis legibus ac regulis, statutis & continentibus exactè starent, ita sanè nullus esset querimonie locus & pernicidicus temulentia.

(23) S. August.
de serm.
232. de
temp.

Hactenus copiosè probatum fuit, quot probris hominem præditum obruat ebrietas; quot & quantis vitæ utriusq; periculis Christianum exponat temulentia. Vidimus, hominem tot bonis creaturæ dotatum, omnibus charissimatis seu corpori à natura insitis, seu à Deo per gratiam animo affusis, per ebrietatem funditus spoliari, & in æternantibus cruciandum Orco immergi. Quid restat, quam ut in probrorum sementem, tot malorum in eadem junctis viribus fugiamus & proscindamus. Triplicem vitam habet homo, ut meminit Augustinus (24) tam

(24) *vitam nature, vitam gratia & vitam glorie.* Sicut ergo latrones horremus & insequimur, qui corpori nostro vitam rapere gestiunt naturalem, ita vel maximè hunc decet latronem extirpari, & nullis modis foveri, qui non tantùm corporis vitam tot modis exasperat, tot annis abbreviat, & multò ante determinatum diem penitus suffocat, sed etiam gratiæ divinæ vigorem tollendo animam enecat, eamque gloriâ orbat cœlesti. Fuit hucusq; qui calices exsiccando, vel alios in idem perditionis barathrum pertrahendo, jam in cymbam Charontis pedem creditur posuisse, is hodie pedes retrahat, omnem pravam societatem evitet, fidem juret sobrietati, & eorum sodalium commercia quarat, qui tanquam ebrietatis colendissimi osiores, ipsum possint meliorem reddere, & sursum ad gratiam simul & gloriam promovere. Amen.

(24) S. Aug. l. 4. Civit. c. 12.

I. Latrocians ebrietas triplicem tollit vitam.

CONCIO XXVIII.

FESTVM S. ANNÆ.

*Abundare te faciet Dominus Deus tuus in Sobole
Vteri tui. Deut. 30.*

Lætitiæ Partus.

Quam olim coram Philippo Macedonum Rege Alexandri Magni parente verba facturis disertissimus Orator, Sabellio teste, laudum copiâ se obrui sentiret, conversus ad invictissimum Monarcham hunc in morem peroravit AA. Tacebo, Philippe, magnificentiam & gloriam tuam, quò ipsos etiam extraneos in stuporem das legatos. Præteribo illustrem Majorum tuorum profapiam, quam tamen alter nunquam suspexisti, nisi ut propriis factis & heroicis virtutibus tanquam recentibus radiis plùs ultra illustraretur. Silebo amplissimas regiones & provincias incredibili celeritate tuis armis subactas. Umbris recondam Orbem pœnè universum paucis annis tuo unius imperio subjugatum. Nil dicam de palmis & trophæis, de victoriis publicis & triumphis, quos de numerosis hostibus reportasti. Nil referam de tua in judiciis maturandis per hamatas munerum dotes æcti nescia & nec latum unguem in transversum acta æquitate. Nil

Gg

com-